Dosarul nr.: 5r-7223/2025
4-25022263-12-5r-02122025

HOTĂRÂRE
în numele Legii

19 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
În componența:
Președintele ședinței, judecător Tatiana Bivol
Grefier Ecaterina Vitenco
Cu participarea:
Reprezentantului agentului constatator, Cătălina Barcar
În lipsa:
Contravenientului Petru Plamadeala

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, contestația depusă de către contravenientul Petru Plamadeala împotriva deciziei de sancționare din 27.01.2025,

constată:

Prin decizia de sancționare din 27.01.2025, emisă de către agentul constatator Vasile Irimca, din cadrul BV Centru, cet. Petru Plamadeala a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 1 300 unități convenționale, ceea ce constituie 65 000 lei, pentru faptul că, la data de 01.09.2022, ora 05:25, aflându-se la *****, a introdus pe teritoriul vamal RM un mijloc de transport cu n/î *****) prin ***** la data de 26.03.2012, are se află pe teritoriul RM până în prezent.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare din 27.01.2025, contravenientul a contestat-o la data de 11.02.2025, invocând dezacordul cu aceasta, or la data de 23.06.2012 a scos automobilul vizat din țară.

Cauza contravențională de referință a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, la 19.02.2025, judecătorului Judecătoriei Chișinău, Elena Ungureanu.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 mai 2025, s-a admis contestația înaintată de către Plamadeala Petru și s-a declarat nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.SVM01 0006817 din 27.01.2025, întocmit de către agentul constatator al Biroului Vamal Centru în privința lui Plămădeală Petru și decizia de sancționare, pentru săvârșirea

contravenției prevăzute de art.287 alin.(8) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14.11.2025 a fost admis recursul agentului constatator al Biroului Vamal, casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 mai 2025 şi remisă cauza contravențională la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În cadrul ședinței judiciare, contravenientul Petru Plamadeala, fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://ic.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a depus o careva cerere de amînare a ședinței, astfel, fiind pusă în discuţie posibilitatea examinării cauzei nominalizate în lipsa părţii absente, ţinînd cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 382 Cod contravenţional RM privind citarea participanţilor la proces, instanţa a considerat neprezenţa contravenientului nemotivată, conform art. 455 alin. (3) Cod contravenţional RM a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Reprezentantul agentului constatator, Cătălina Barcar nu a susținut contestația depusă și a solicitat respingerea acesteia.

Audiind participanții la proces, studiind detaliat contestația, materialele cauzei contravenționale în raport cu circumstanțele de fapt și de drept relevante speței, instanța de judecată ajunge la concluzia privind necesitatea admiterii contestației, din următoarele considerente:

Conform art. 448 Cod contravențional, ”*(1) Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8). (2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația* ”.

În ședința de judecată, instanța a constatat că, prin decizia de sancționare din 27.01.2025, emisă de către agentul constatator Vasile Irimca, din cadrul BV Centru, cet. Petru Plamadeala a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 1 300 unități

convenționale, ceea ce constituie 65 000 lei, pentru faptul că, la data de 01.09.2022, ora 05:25, aflându-se la *****, a introdus pe teritoriul vamal RM un mijloc de transport cu n/î *****) prin ***** la data de 26.03.2012, are se află pe teritoriul RM până în prezent.

Conform art. 7 din Codul contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante*.

În baza art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare*.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Instanţa mai constată că potrivit art. 403 din Codul contravenţional, *contravenţiile prevăzute la art.79 alin. (3), art.265, 287, 287[1], 287[2] se examinează de Serviciul vamal şi sânt în drept să examineze cauze contravenţionale şi să aplice sancţiuni şefii birourilor şi posturilor vamale, şi adjuncţii lor, şefii echipelor mobile*.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în

primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia deciziei de sancţionare şi a procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM01006817 din 27.01.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Aşadar, instanţa atestă că procesul verbal a fost întocmit de către agentul constatator în absenţa persoanei, cu respectarea rigorilor prevăzute de art. 443 alin. (6) coroborat cu art. 388 alin. (8) din Codul contravenţional, potrivit căruia în cazurile prevăzute de lege, agentul constatator este obligat să asigure participarea la acţiunile procesuale a persoanelor dezinteresate, cu capacitate de exerciţiu deplină (martori asistenţi), pentru a atesta prin semnătură caracterul veridic al faptelor consemnate, iar la caz a fost inserat numele şi prenumele acestuia, precum şi adresa de domiciliu a sa, nefiind înregistrate nici un dubiu rezonabil privind un eventual interes al acestuia în cauza nominalizată.

Astfel, neconsemnarea în proces a unor date sau admiterea unor erori materiale contrare art. 443 din Codul contravenţional nu pot afecta esenţial fondul cauzei în această situaţie, or petiţionarului nu i-a fost adusă atingere directă drepturilor sale şi garanţiilor stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, inclusiv de a cunoaşte esenţa bănuielii, la apărare sau de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea

lui cu circumstanţele care, în opinia sa trebuie să fie consemnate, iar în acest mod, instanţa apreciază eventualele neajunsuri admise de agentul constatator ca fiind irelevante şi insignifiante în raport cu fondul cauzei.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa a stabilit că din cele invocate de apărător, ultimul invocă atât temeiuri de nulitate a procesului verbal cu privire la contravenţie sau a deciziei de sancţionare, cât și se consideră în aspect substanţial că nu este vinovat în comiterea faptei imputate, deoarece nu au fost anexate probe în acest sens.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator, la procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM01006817 și decizia de sancționare din 27.01.2025 prin care a fost fapta contravențională, a anexat următoarele probe: răspunsul înregistrat la 07.11.2024; informația despre traversarea frontierei de stat; cererea din 13.10.2022; extras din baza de date SI “Frontieră”.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.*

Instanţa constată că în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple*.

Reieşind din normele vizate, dar şi analizând circumstanţele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de sancționare.

Pentru susținerea aprecierilor asupra cărora a conchis, instanța desfășoară analiza juridică a componenței de contravenție, în temeiul căreia au fost calificate prezumatele acțiuni prejudiciabile ale contravenientului.

Astfel, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina ontravenientului, reține că nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator sau că persoana acuzată a comis fapta imputată, prin probe certe si de netăgăduit, astfel încât în favoarea făptuitorului acționează principiul în dubiopro reo. Fată de cele precizate, reține că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe.

La acest capitol accentuează că circumstanțele cauzei urmează să fie constatate cu precizie de către agentul constatator în cadrul urmăririi contravenționale, întrucât, reiterează că exigențele procesului penal sunt aplicabile și procesului contravențional, astfel, exigențele impuse de prevederile art. 6 din CEPO, sunt importate de către CtEDO și acuzațiilor în materie contravențională, așa cum s-a statuat în cauza Ziliberberg c. Moldovei (hotărârea din 01 mai 2005). Rațiunea instituirii cerinței imperative de indicare cu suficientă precizie a circumstanțelor cauzei săvârșirii faptei contravenționale a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității și temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție prin stabilirea faptelor materiale si verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o, precum si caracterul justificat al sancțiunii aplicate.

La cazul din speță, după cum rezultă din informația despre traversarea frontierei de stat și extrasul din baza de date SI "Frontieră", ce constituie obiectul material al contravenției, la data de 26.03.2012, pe teritoriul Republicii Moldova a fost introdus mijlocul de transport cu numerele de înmatriculare *****) de către Petru Grozavu (în prezent Petru Plamadeala), iar la 23.06.2012, automobilul vizat a ieșit de pe teritoriul țării, fiind scos de către aceeași persoană.

Conform art. 453 alin. (3) Cod Contravenţional, *instanţa de judecată apreciază probele, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o, cercetând toate probele cercetate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.*

Totodată, instanţa de judecată la înfăptuirea justiţiei se bazează pe probele prezentate de părţi şi nu este abilitată cu dreptul de a colecta de sine stătător probe, întru verificarea argumentelor invocate de către participanţii la proces.

De asemenea, instanța nu poate întemeia o hotărâre de condamnare, inclusiv în materia răspunderii contravenționale, exclusiv pe baza opiniei agentului constatator, cu atît mai mult că ultimul nu a explicat de ce nu a luat în considerație datele privind ieșirea mijlocului de transport vizat de pe teritoriul RM.

Ca urmare a celor sus-menționate instanța concluzionează că, la materialele cauzei nu este material probator care ar putea fi pus la baza unei acuzări legale și întemeiate, respectiv vinovăția contravenientului Petru Plamadeala în comiterea

contravenției prevăzute de art. 287 alin. (2) lit.b) Cod contravențional al RM, nu a fost probată.

Din considerentele enunţate şi având în vedere faptul că nu există faptul contravenţiei, lipsind latura subiectivă în acțiunile lui Petru Plamadeala, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravenţional pe cauza dată.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod Contravenţional RM, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441, instanţa încetează procesul contravenţional. Conform art.441 alin. (1) lit. a) Cod Contravenţional RM, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.*

Astfel, în conformitate cu prevederile art. art. 441 alin. (1) lit. a), 458, 461, 462 Cod contravenţional al RM, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația depusă de către contravenientul Petru Plamadeala împotriva deciziei de sancționare din 27.01.2025.

Se anulează decizia de sancționare din 27.01.2025, emisă în privința lui Petru Plamadeala, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) din Codul contravențional, din lipsa faptului contravenției.

Se încetează procesul contravențional, pornit în privința lui Petru Plamadeala, pe semnele contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) din Codul contravențional, în temeiul art. 461 alin. (1) Cod contravențional.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la comunicare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Tatiana Bivol